

РЕШЕНИЕ

№ 3852

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **7933** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представляван от К. И. Д., срещу заповед № РД-18-205/13.08.2012г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол”, Столична община.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие на материално-правните разпоредби. Възражава се, че оспорената заповед е немотивирана и не е била връчена на жалбоподателя по надлежния ред. Твърди се също така, че процесният павилион е поставен с разрешение № 94-К-93/09.07.2003 г. на Столичен общински съвет /СОС/ и Решение № 45 по протокол № 25/20.04.2001 г. на СОС, с които е и задействана процедурата по поставяне на павилиона. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да бъде отменена оспорената заповед, както и присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ОБЩИНСКИ СТРОИТЕЛЕН КОНТРОЛ”, СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в приложено по делото становище. Претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № РД-18-205/13.08.2012 г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол”, на основание чл. 57а, ал. 1, т. 1, предл. първо, т. 2, т. 3 и ал. 3, ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ във връзка с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и чл. 80 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община /НПОРИМДРДТСО/, е наредено на [фирма], представляван от К. И. Д., в 14-дневен срок от получаване на заповедта да премахне доброволно незаконосъобразно поставен, върху имот публична общинска собственост, преместваем обект „Павилион за цветя”, поставен на пешеходната зона на [улица], пред ПИ-1 от УПИ II, кв. 388, м. „Центъра” по плана на [населено място], с административен адрес: [улица].

Цитираната заповед е издадена във връзка с извършена проверка от служители на район „С.”, Столична община, в резултат на която е съставен и констативен акт № КС-6602-24-1/03.08.2012 г. Съгласно цитираният акт е поставен от жалбоподателя преместваем обект - павилион за цветя, върху терен публична общинска собственост, без разрешение за поставяне и в нарушение на чл. 57а, ал. 1, т. 1, предл. първо във връзка с чл. 56, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ и чл. 17, ал. 1 от НПОРИМДРДТСО. Констатирано е също така, че процесният обект е изграден от самостоятелна метална конструкция и стъкло за продажба на цветя с размери в план 2.50 м./3.00 м. и средна височина 2.40 м., както и не е захванат трайно за терена и е захранен с електрическа енергия. Срещу така съставеният, в отсъствието на собственика на обекта и обявен по реда на § 4 от ДР на ЗУТ, констативен акт не е постъпило възражение от жалбоподателя в указания тридневен срок.

По делото от жалбоподателя за доказване на законосъобразното поставяне на процесния обект са представени и приети като доказателства: разрешение № 29/01.04.2012 г. за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терени общинска собственост за срок от 01.04.2012 г. до 30.04.2012 г.; разрешение № 12/01.06.2012 г. за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терени общинска собственост за срок от 01.06.2012 г. до 30.06.2012 г.; разрешение № 35/01.05.2012 г. за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терени общинска собственост за срок от 01.05.2012 г. до 31.05.2012 г.; разрешение № 5/01.07.2012 г. за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терени общинска собственост за срок от 01.07.2012 г. до 31.07.2012 г.; писмо изх. № АХ-92-00-44/12.05.2010 г. на главен архитект на Столична община; схема за поставяне на подвижен модул – павилион за цветя [улица]; писмо № ТА-07-2007/18.05.2006 г. на кмета на район „С.”; писмо изх. № 94-К-93/09.07.2003 г. на председателя на Столичен общински съвет; молба вх. № АГ-94-Н-32/29.07.2003 г. на К. И. Д..

Със заповед № РД-09-178/19.03.2012 г. кметът на Столична община е предоставил на директора на дирекция „Общински строителен контрол” правомощията си по издаване на заповеди за премахване на обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗУТ на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ /т.2/.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл.

215, ал. 4 от ЗУТ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Безспорно е установено по делото, че обектът, предмет на премахване с обжалваната заповед, е от категорията на преместваемите обекти за търговска и друга дейност по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ в приложимата му редакция към дадата на издаване на оспорената заповед. В конкретния случай се касае до преместваем павилион, поставянето на който е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. В цитираната разпоредба законодателят изрично е предвидил за преместваемите обекти да се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, като в случаите когато обектите се поставят върху държавни и общински имоти е необходимо това да става и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината.

От приетите по делото доказателства се установява, че към момента на издаването на обжалваната заповед жалбоподателят не е притежавал изискуемото по закон разрешение за поставяне на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. В настоящото производство от страна на жалбоподателя не бяха ангажирани доказателства в тази насока, както и не беше представен и действащ договор за наем на имота върху, който се намира процесния павилион в съответствие с изискването на чл. 56, ал. 5 от ЗУТ. Съгласно цитираната разпоредба разрешението за поставяне на преместваеми обекти в чужди поземлени имоти се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ. Не е спорно по делото обстоятелството, че имотът, върху който е поставен преместваемия обект – павилион за цветя, е публична общинска собственост. Безспорно се установява също така, че жалбоподателят към датата на издаване на оспорената заповед няма сключен договор за наем със Столична община по отношение на заетата от преместваемия обект площ от общинския имот. По отношение на представените по делото 4 броя разрешителни, издадени на името на жалбоподателя, от една страна следва да се има предвид, че същите касаят периода от 01.04.2012 г. до 31.07.2012 г., поради и което те са неотносими към предмета на спора, както и те не доказват, че към датата на издаване на оспорената заповед – 13.08.2012 г., жалбоподателят е притежавал валидно разрешение за поставяне. От друга страна така представените разрешения са за ползване на място за извършване на търговия на открито и са издадени от кмета на район „С.” и директор „И.”, Столична община, и не представляват разрешение за поставяне на павилион по смисъла на чл. 17, ал. 1 от НПОРИМДРДТСО, което в съответствие с чл. 18 от НПОРИМДРДТСО се издава от главния архитект на общината, съответно на района, при спазване на изискванията на чл. 20, ал. 1 и ал. 3 от НПОРИМДРДТСО. С оглед на това настоящият съдебен състав намира, че към момента на постановяване на обжалваната заповед жалбоподателят не е притежавал нито валидно разрешение за поставяне по смисъла на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, нито е имал сключен договор за наем на заетата от процесния павилион площ.

Настоящият съдебен състав намира също така, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – директорът на дирекция „Общински строителен контрол” в съответствие с предоставените му правомощия със заповед № № РД-09-178/19.03.2012 г. на кмета на Столична община във връзка с § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ, в предписаната от закона форма и при спазване на административната процедура. Видно от приложения по делото констативен акт №

КС-6602-24-1/03.08.2012 г., в съответствие с изискването на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, е извършена нарочна проверка от съответните служители в район „С.” на Столична община в резултат на която е издаден и акта със съответните констатации. Самият констативен акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени, като фактически мотиви на заповедта. Правилно административният орган е приел, че са налице визираните в чл. 57а, ал. 1, т. 1, предл. първо и т. 2 от ЗУТ предпоставки за премахване на процесния павилион.

По изложените съображения съдът приема, че така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноси от процесуалния представител на ответника, както и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата в размер на 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София-град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], представляван от К. И. Д., срещу заповед № РД-18-205/13.08.2012г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол”, Столична община, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], представляван от К. И. Д., да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: